

Nar har han en Oktober-Morgen i en Storm saa stærk, at Fisserne maatte ile til Stranden, for at Stormen ikke skulde knuse deres Baade, kastet sig i Havet for svømmende, at hente en fra en tykt Stonnert udfastet Bøie, hvorved der opnaaedes Forbindelse med Land, saa at Besætningen blev reddet. Desuden har han i Aaret 1865 ved at svømme ud i det vinterkolde Hav frelst to Fisser, den ene med den yderste Livsfare, idet Baagjældende var indfilitret i den kentræde Frans Lovværk. Endvidere har han Aar 1872 udfør Klit-husene med et Mod, der forgjæves søger sin Dige, ved Juletid styrket sig i Havet for svømmende at frelse tre af sine Kammerater, da han ene Mand fra Stranden saae, at de nær vare bleve Dødens Bytte. Dernæst har han under en December-Storm i Aaret 1873 ligeledes svømmende begivet sig ud paa den oprørte Sø for at frelse en Mand, der bunden til en Bøie havde kastet sig ud fra et strandet preussisk Skib, og som den voldsomme Strøm nu truede med at føre langs Kysten, indtil han omkom. Redningen lykkedes. Saaledes har han reddet mindst fjorten Mennekeliv. Dermed er Lysten over hans Bedrifter ikke udtømt; han har saaledes ogsaa en Gang for mange Aar siden reddet en Dreng fra at drukne. Andragerne mene derfor, at Steensen har indlagt sig saadanne Fortjenester, at han nok kunde fortjene den Paaskjonnelse fra det Offentliges Side, at der sikres ham en nogenlunde sorgfri Alderdom, hvilket ogsaa vilde blive en Opmuntring for Andre paa Bestyrelsen til at følge hans Exempel, og de haabe derfor, at Folkethinget vil støtte deres Andragende, som ogsaa er tilstillet Indenrigsministeriet og Landstthinget.

Da her synes at foreligge særlige Omstændigheder, som tale til Fordel for den Baagjældende, foreslaas Andragendet henvist til Indenrigsministeren.

25. Fra Enken efter forhenværende Kvartermester ved Øresunds Toldkammer, Fr. Jensen, Maren Jensen, af Kjøbenhavn om Pension. (Indbragt den 27de Oktober 1888 af Folkethingetsmanden for Frederiksborg Amts 1ste Valgkreds, Thomsen.)

Andragerinden oplyser, at hendes afdøde Mand var i ca. 15 Aar ansat som Kvartermester ved Øresunds Toldkammer med en aarlig Løn af 1,440 Kr., og erholdt ved Øresundstoldens Ophævelse en Pension af 400 Kr. Han var derefter Færgemand i Kjøbenhavn, men har i de sidste 10—12 Aar paa Grund af Svagelighed intet kunnet fortjene til Livets Opbold. Da Andragerinden, som er 72 Aar gammel, intet har at leve af, og da Finantsministeriet paa en af hende indgivne Ansøgning om en aarlig Understøttelse har svaret, at man savner Bemyndigelse til at tilstaa en saadan, henvender hun sig til Rigsdagen for ved dens Hjælp at erholde den.

Udvalget foreslaar Andragendet henvist til Finantsministeren.

26. Fra Skolebestyrer N. S. Højberg af Helsingør om Tilskud til Fripladser ved den af ham bestyrede private Realskole. (Indbragt den 27de Oktober 1888 af Folkethingetsmanden for Frederiksborg Amts 1ste Valgkreds, Thomsen.)

Andrageren bemærker, at han under 16de Oktober d. N. har ansøgt Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæset om et Tilskud paa 1,000 Kr., som skulde anvendes dels til hele dels til delvise Fripladser efter Ministeriets nærmere Bestemmelse. Han fremhæver, at Skolen har sine Elever udelukkende fra Mellemklasserne (mindre Handlende, smaa Haandværksmestre, Underofficerer, Haandværksvænde o. lign.), hvorfor der formentlig turde være stor Trang til Fripladser, især da den lave Skolebetaling, med Moderation ca. 5 Kr. maanedlig, kun tillader undtagelsesvis at give en Friplads. At der er Trang til en Skole som denne, og at den i ikke ringe Grad tilfredsstiller Krævene til en saadan, turde formentlig fremgaa af, at den i 7—8 Aar er vøret fra 34 til 127 Elever. Det tilføies, at ogsaa Bøger kunne ved Skolen tage almindelig Forberedelsesexamen, og at til næste Aar 4 indstilles til den. Da Tilskudet kun indirekte vil komme Andrageren personlig til Gode, men direkte mange Hjem, hvor der er stor Trang til Formindstelse af Udgifterne, beder han indtrængende om at erholde det ansøgte Tilskud, og andrager om, at Rigsdagen vil medvirke til, at det bliver ham bevilget.

Da Sagen vil finde sin Afgjørelse ved Behandlingen af Finantslovforlaget for 1889—90, gjør Udvalget ingen Indstilling.